

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1066/2022
12.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Јелене Лукавац, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.1465/20 од 07.07.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.292/21 од 25.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.октобра 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Јелене Лукавац, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.1465/20 од 07.07.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.292/21 од 25.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.1465/20 од 07.07.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези члана 33.КЗ, те му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак. На основу члана 264. став 1. у вези члана 261.став 2. тачке 1),8) и 9) ЗКП, окривљени је обавезан да суду надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 25.672,00 динара, те паушал у висини од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка оштећеном на име награде и нужних издатака пуномоћника, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.292/21 од 25.05.2022. године, потврђена је пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.1465/20 од 07.07.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА–адвокат Јелена Лукавац због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни Касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног да ослободи од оптужбе или изрекне блажу кривичну санкцију.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да је првостепеном пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.1465/20 од 07.07.2021. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.292/21 од 25.05.2022. године повређена одредба члана 453.ЗКП, због тога што је првостепена пресуда у односу на претходну пресуду, која је укинута и којом је окривљеном била изречена кривична санкција у краћем трајању, измењена на штету окривљеног изрицањем кривичне санкције у дужем трајању. Наведени став образлаже тиме да је пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.442/2017 од 18.11.2019. године, окривљеном АА за извршење кривичног дела из члана 121. став 1. КЗ била изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци са роком проверавања од једне године, да су против наведене пресуде жалбе изјавили бранилац окривљеног и заменик јавног тужиоца, да је решењем Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.47/20 од 12.11.2020. године, првостепена пресуда укинута у односу на окривљеног АА, уважавањем жалбе његовог браниоца, док жалбу заменика јавног тужиоца суд није разматрао јер ју је оценио као беспредметну, услед чега по налажењу браниоца, у поновљеном поступку, будући да није било упуства другостепеног суда у погледу жалбених навода тужиоца, суд одлучујући о казни није могао ићи изван оквира раније изречене кривичне санкције.

Одредбом члана 453. ЗКП је прописано да ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

У конкретном случају, против пресуде Основног суда у Новом Саду К.бр.442/17 од 18.11.2019. године, жалбе су изјавили не само бранилац окривљеног већ и заменик јавног тужиоца због одлуке о кривичној санкцији, са жалбеним предлогом да се побијана пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеном изрекне условна осуда тако што ће му се утврдити казна затвора у трајању од осам месеци са роком проверавања од две године. Другостепени суд је својим решењем Кж1.бр.47/20 од 12.11.2020. године, уважавањем жалбе браниоца окривљеног укинуо побијану првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, чиме

је жалба заменика јавног тужиоца остала беспредметна. У таквој процесној ситуацији, када другостепени суд уважавањем жалбе изјављене у корист окривљеног укине првостепену пресуду, па тужиочева жалба постане беспредметна, у поновном поступку у односу на жалбени основ због којег је тужилац изјавио жалбу, а што је у конкретном случају одлука о кривичној санкцији, суду не стоји на путу забрана преиначења одлуке о кривичној санкцији и изрицање теже кривичне санкције. Једино ограничење за суд представља у жалби тужиоца предложена кривична санкција, што је у конкретном случају у побијаним правноснажним пресудама и примењено јер окривљеном није изречена тежа кривична санкција од оне предложене у жалби тужиоца.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда, одлуком о кривичној санкцији у побијаним правноснажним пресудама није повређена одредба члана 453.ЗКП, због чега су наводи захтева за заштиту законитости да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног још указује и на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП односно да се првостепена пресуда заснива на исказу сведока ВВ, који је током поступка имао две процесне улоге, саокривљеног и сведока, те да је суд његове исказе дате у различитим процесним улогама, ценио као јединствену целину и на њима засновао пресуду. У прилог наведеном, бранилац истиче да је ВВ у поновном поступку испитан као сведок и том приликом на главном претресу остао при исказу који је дао као окривљени.

По оцени Врховног касационог суда, неосновани су наводи браниоца окривљеног и у овом делу. Ово из разлога што је другостепени суд одржао претрес на који је позвао сведоке али је сведок ВВ остао недоступан суду. Његов исказ, који је дао у својству сведока, другостепени суд није извео као доказ, већ је изричито у другостепеној пресуди навео да исказ који је ВВ дао у својству сведока није цењен од стране другостепеног суда, јер је ово лице у току првостепеног поступка саслушано у два процесна својства, из чега произилази да побијане пресуде нису ни засноване на наведеном доказу.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода браниоца окривљеног у осталом делу, а којим наводима се оспорава и полемише са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, што не представља законски разлог због којег је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**